

>> Manifestació a Girona a favor de Núria Pòrtulas.

Joves que militen en moviments independentistes, antiglobalització, ecologistes i en tot tipus d'entitats, associacions, grups o moviments socialment compromesos. Joves inquiets, convençuts que hi ha encara coses per les quals val la pena lluitar i que trenquen l'estereotip del jove consumista, conformista i *passota*.

Joves que volen canviar el món

JUDIT PUJADÓ
NATÀLIA IGLESIAS
JORDI VERGÉS

Dossier

Segons l'*Enquesta a la joventut de Catalunya 2007*, publicada per la Secretaria de Joventut de la Generalitat de Catalunya, més del 45% dels joves d'entre quinze i trenta-quatre anys no se senten representats per cap partit polític de l'arc parlamentari. En canvi, són molts els que afirmen que pertanyen a entitats, associacions o grups informals amb interessos diversos. Més del 5% dels joves declaren que formen part d'entitats polítiques, la mateixa proporció que pertanyen a associacions diverses d'ajuda. Un 12% més participa en alguna entitat cultural.

Hem anat a buscar alguns d'aquests joves perquè ens expliquin com veuen el món i com el voldrien, quins aspectes els desagraden i com esmercen els seus esforços a millorar-lo. Són membres d'entitats o associacions que centren els seus interessos en la política, la cultura, el medi ambient, la conservació del patrimoni natural, les desigualtats socials o la millora de les condicions de vida dels seus conciutadans o de persones que viuen lluny de casa nostra, en altres continents; joves que voldrien un món diferent i treballen per aquest ideal.

Hi ha dos elements que entren en joc a l'hora d'explicar la manera de ser i viure de la gent d'aquestes edats que està mobilitzada i entén el seu projecte personal en funció d'un projecte col·lectiu. El primer és la seva formació intel·lectual: la mitjana de la població té més nivell ara que fa trenta anys. I el segon és que han nascut sense la rèmora del franquisme a sobre. No tenen por i no combreguen amb rodes de molí. El cinisme polític els cou. Han vist el límit del que alguns anomenen «democràcia burgesa», en la qual no se senten representats, i s'organitzen a diversos nivells per fer sentir la seva veu. Pensen que els polítics no s'haurien de sentir ratificats per la societat si només els vota un 50% del cens electoral, i la majoria creuen que el sistema, tard o d'hora, acabarà petant.

Judit Pujadó